

lack of comprehensive models currently monitoring the quality of education students, which would allow systematic, transparent and efficient monitoring of the dynamics of identity, establish the causes of problems and develop prognosis.

УДК: 61 (063)

ЗАСТОСУВАННЯ ПОКАЗНИКІВ ІНФОРМАТИВНОСТІ ДЛЯ ОЦІНКИ СТАНУ ЛІМФОЇДНИХ УВОРЕНЬ ПРЯМОЇ КИШКИ В ПОСТНАТАЛЬНОМУ ОНТОГЕНЕЗИ

Соколовський Д.М., Ключко С.С., Пашко О.Є.

Запорізький державний медичний університет

Ключові слова: інформативність, оцінка, пряма кишка, лімфоїдні утворення, медицина, онтогенез.

Вступ. Провідною метою при вивченні органів постнатального онтогенезу є виявлення та інтерпретація наявності різних структурних компонентів. Найбільш часто використовуваний метод для оцінки цих структур, є метод дослідження статистичної достовірності на основі визначення Т-критерію [М.В.Самойлов., 1987].

Мета дослідження. Визначення критеріїв інформативності, які застосовують в медичних дослідженнях при побудові діагностичних, прогностичних та математичних таблиць [Белоусов А.В., 2004].

Основна частина. Для розрахунку критеріїв використовують формули, різні за ступенем формалізації та деталізації:

$$I = \sum_i 10 \lg \frac{P(V_j^i / A_1)}{P(V_j^i / A_2)} [P(V_j^i / A_1) - P(V_j^i / A_2)]$$

I – це інформативність ознаки чи симптому V_j ;

$P(V_j^i / A_1)$ - ймовірність симптому V_j при захворюванні A_1 ;

$P(V_j^i / A_2)$ – ймовірність симптому V_j при захворюванні A_2 ; або

$$I = 10 \lg \frac{P_1}{P_2} (P_1 - P_2)$$

де P_1 та P_2 – відносні частоти ознаки в порівняльних вибірках.

Використання поданих формул дає можливість оцінити ступінь змін відносної кількості лімфоїдних утворень, що розташовані під епітелієм в слизовій оболонці та підслизовій основі впродовж усього шлунково-кишкового тракту, від верхніх відділів до прямої кишки [Євтушенко В.М., 1998].

Відносна кількість лімфоцитів у різних частинах відділів прямої кишки у різних вікових групах – не однакова, саме тому, навіть усереднені величини можуть, в достатній мірі, - відрізнятись. Розрахунок критерію інформативності між статистично обробленими та усередненими даними, дає можливість більш

чітко, ніж найбільш часто використовуване – пряме співставлення, визначити ступінь різниці та виявити періоди пов'язані з процесами перерозподілу кількості лімфоцитів під впливом певного виду імунної стимуляції, чи внаслідок патологічного процесу.

Висновки. Виходячи з вищевикладеного, представляється цікавим та актуальним комплексне дослідження показників інформативності, що дозволяє статистично оцінювати ступені показників відносного складу структурних елементів у конкретних відділах прямої кишки.

УДК: 378.14

ПИТАННЯ СТАНДАРТИЗАЦІЇ ТЕРМІНІВ ПРИ ВИКЛАДАННІ СУЧАСНОЇ ЕПІДЕМІОЛОГІЇ

Степанський Д.О., Дараган Г.М., Біломеря Т.А.*, Слюсарь Л.І.*

ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»,

**Донецький національний медичний університет ім.М.Горького*

(м.Краматорськ)

Ключові слова: епідеміологія, громадське здоров'я, терміни, викладання.

Вступ. В сучасній Україні впроваджується багато реформ. Зокрема, в системі охорони здоров'я поряд з іншими новаціями розбудовується «інститут» громадського здоров'я, що має наметі створити комплекс інструментів, процедур та заходів, що реалізуються державними та недержавними інституціями для зміцнення здоров'я населення, попередження захворювань, продовження активного та працездатного віку, заохочення до здорового способу життя шляхом об'єднаних зусиль усього суспільства. Важлива роль у вивченні будь-якої патології на популяційному рівні належить епідеміологічному методу дослідження, що є однією з складових науки епідеміології. Стрімкий розвиток епідеміологічної науки та інтеграція української держави в європейський простір посилюють потребу в удосконаленні викладання епідеміології у вищих навчальних закладах.

Мета дослідження. Розглянути питання застосування сучасних термінів при викладанні епідеміології у вищих навчальних медичних закладах.

Основна частина. Наука епідеміологія тривалий час розглядала тільки проблеми інфекційних хвороб. Ідея використання епідеміологічного методу для вирішення актуальних питань неінфекційної патології знайшла міжнародне визнання у другій половині 20 сторіччя. В Україні є дослідники, які підтримують застосування епідеміологічного методу для вивчення неінфекційної захворюваності, але в країні досі не вирішено питання щодо неї як предмету вивчення епідеміологічної науки. Немає термінів, що визначали б процес формування неінфекційної захворюваності, в основі якого лежить взаємодія генетично та фенотипічно неоднорідної популяції людей з різноманітними чинниками ризику середовища життєдіяльності (фізичними, хімічними,